

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá tématem vyjednávacích strategií takzvaných malých států, které práce definuje ve své teoretické části. Formou případové studie se práce věnuje Irsku a České republice a sleduje jejich postupy a strategie při prosazování jimi požadovaných výjimek týkajících se Lisabonské smlouvy. Takzvané malé státy se vzhledem ke svým omezeným ekonomickým a personálním zdrojům uchylují k využívání specificky namířených aktivit k získávání výhodných vyjednávacích pozic v rámci Evropské unie. Irsko i Česká republika jsou, dle typologie, kterou tato práce aplikuje, zařazeny mezi tento typ států.

V průběhu ratifikačního procesu Lisabonské smlouvy narazila Evropská unie na překážky spojené, v irském případě s negativním výsledkem všelidového hlasování o Lisabonské smlouvě a v případě České republiky s negativním postojem prezidenta Václava Klause k dokončení ratifikace. Tyto překážky vyústily ve formulaci požadavků, které obě země předložily evropským institucím. Tato práce se věnuje postupům, které byly v této fázi využity k dosažení záruk, které česká a irská strana požadovala. Tyto postupy jsou dokládány s využitím oficiálních dokumentů a veřejných vyjádření ze strany politických elit obou států a evropských institucí. Práce ve svém závěru konstatuje využitelnost aplikovaného teoretického konceptu a předpokládá možnost jeho širšího uplatnění v případech standardních vyjednávání. Na konkrétních případech je také doložena odlišná intenzita vyjednávání obou zkoumaných zemí a jejich aplikace konkrétních strategií, se kterými práce operuje.